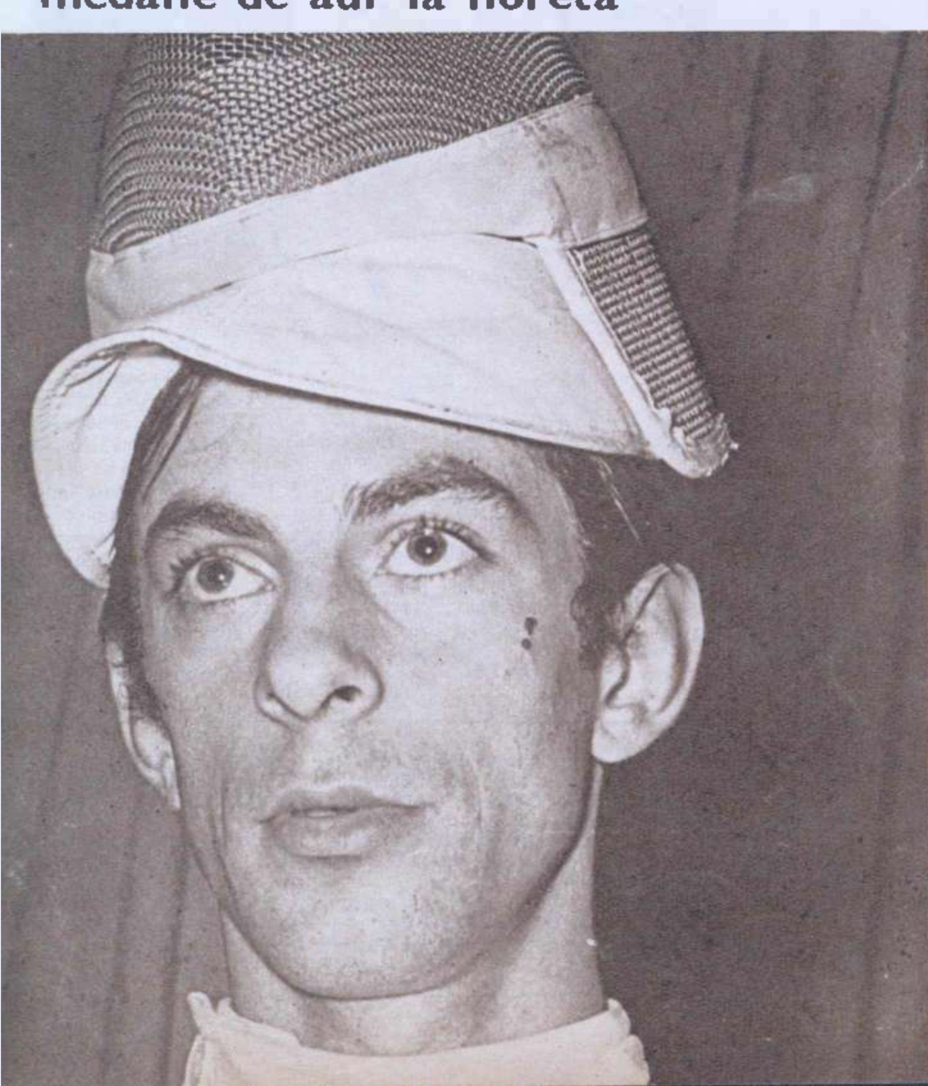

MEXICO 68

În interior o foto-cronică de ultimă oră de la Ciudad de Mexico

VIORICA VISCOPOLEANU
aur (lungime) 6,82 m - record mondial

IONEL DRÎMBĂ
medalie de aur la floretă

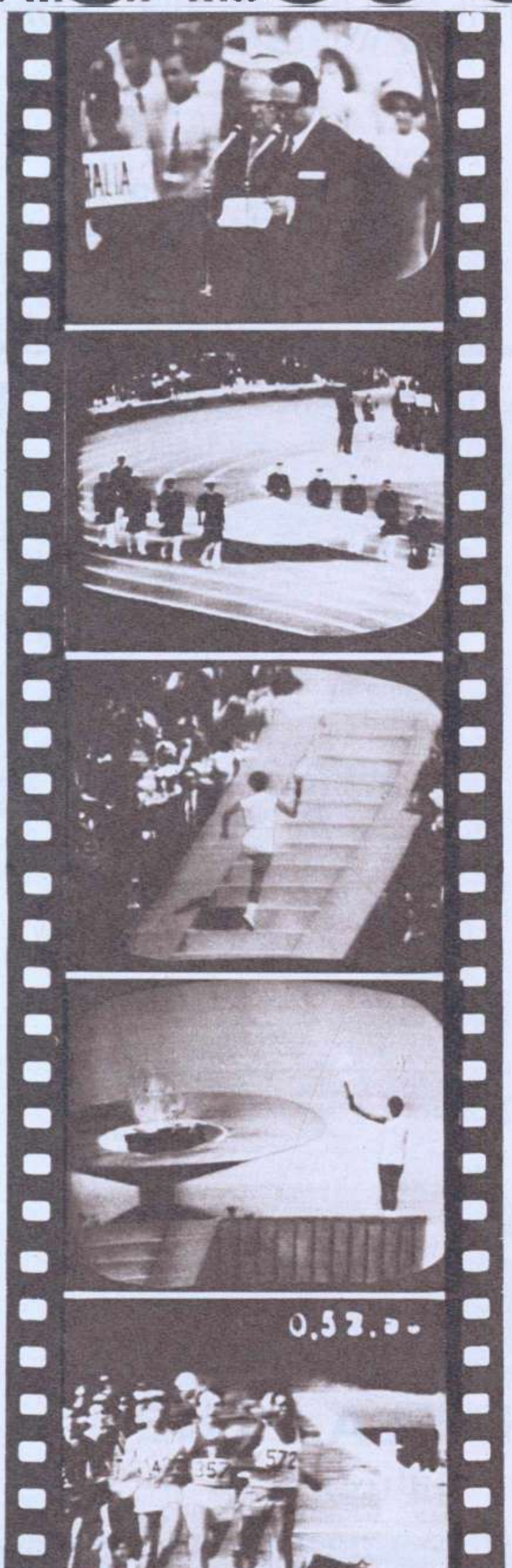
MIHAELA PENEȘ
argint (suliță) 59,92 m

SPORT

OCTOMBRIE 1968 20

Revista SPORT oferă cititorilor săi, în aceste două pagini, o fotocronică de ultima oră de la cea de a XIX-a ediție a Jocurilor Olimpice de la Ciudad de Mexico, prin prezentarea cîtorva din medaliații cu aur pînă în seara zilei de joi (*17* octombrie), cînd s-a închis ediția.

Exprimîndu-și regretul de a oferi atît de puțin din fantastica dezlănțuire de pe platoul mexican, unde reprezentanții noștri au pășit cu dreptul încă din primele zile, revista SPORT promite o amplă fotocronică în următorul număr, primul din luna noiembrie.

FINIȘUL KENIANULUI TEMU

Prima medalie de aur a Olimpiadei din Mexic a fost atribuită cîștigătorului probei de 10 000 m, kenyanul Neftali Temu. Reușita sa a fost datorată unui extraordinar finiș. Iată-l în fotografie pe Temu (29:27,4), secondat de Wolde (29:27,6), trecînd linia de sosire și devenind primul campion al celei mai înalte Olimpiade (2 240 m — altitudinea la care se află Ciudad de Mexico).

EVENTUL WYOMEI TYUS

Atleta nord-americană Wyoma Tyus, cîștigînd finala la 100 m, a realizat primul event olimpic. Pînă acum nici o sprinteră nu a cîștigat consecutiv două medalii olimpice de aur la 100 m (memento: la Tokio a fost cronometrată cu 11,4, iar, acum, la Ciudad de Mexico, cu 11,0 — nou record mondial).

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

SPORT

REVISTĂ ILUSTRATĂ BILUNARĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

nr.20 (235)
ANUL XXI
OCTOMBRIE
1968

Colegiul de redacție: **Matei ASLAN** (Matty), **Dimitrie CALLIMACHI** (redactor responsabil), **Ioan CHIRILĂ**, **Nicolae MĂRĂȘESCU**, **Nicolae NEDEF**, **Angelo NICULESCU**, **Paul OCHIALBI**, **Paul ROMOȘAN**, **Rodica ȘICLOVAN**.
Prezentarea grafică: **Mircea PATRICHI**. Tehnoredactor: **Gh. DEDIU**.
Corector: **Gh. RANETTI**. Revista se tipărește la Combinatul Poligrafic **«Casa Scînteii»**.

Redacția și administrația: str. Vasile Conta 16, București — 22. Telefoane: 11 91 13 și 11 10 05. Abonamentele se fac la toate oficiile poștale din țară, iar în întreprinderi și instituții prin difuzorii voluntari. Costul abonamentului: 3 luni—15 lei; 6 luni—30 de lei; 1 an—60 de lei.
43 806

9,9 sec la 100 m

Zidul celor 10 secunde la suta de metri a încetat să mai fie un obstacol de netrecut, odată cu isprava a trei atleți nord-americani la Sacramento, cînd au fost creditați cu 9,9. Recordul mondial a fost egalat la Ciudad de Mexico doar de unul din cei trei, și anume de Jimmy Hines.

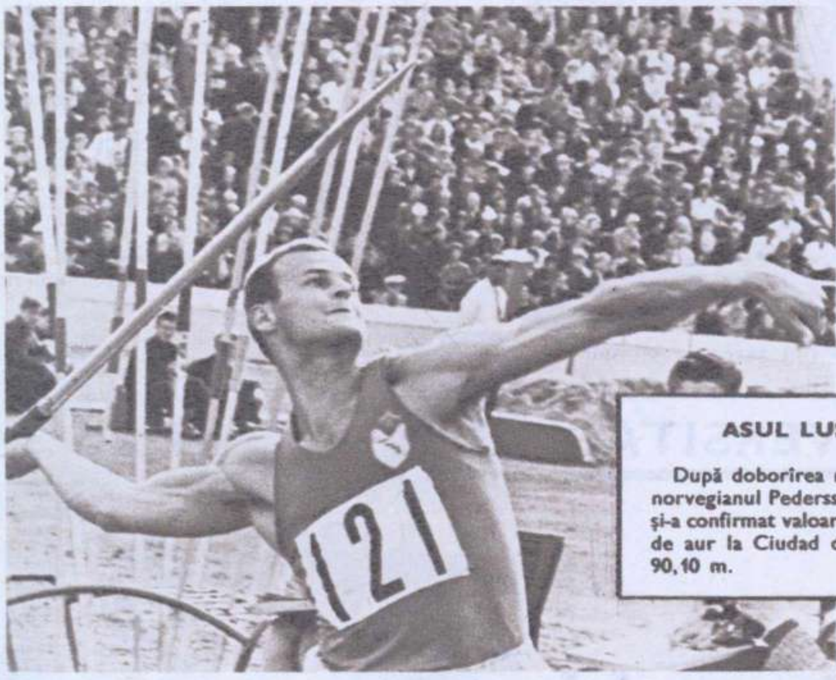
În imagine, un detaliu din sosirea în finala la 100 m: Jimmy Hines (aur) 9,9, jamaicanul Lennox Miller (argint) 10,0 și Charlie Greene (bronz) 10,0. În medalion: Jimmy Hines.

STĂPÎNUL ÎNĂLȚIMILOR

Proba de săritură cu prăjina a fost cîștigată la Ciudad de Mexico de Bob Seagren. Astfel, atletul american adaugă titlului său de recordman mondial și pe acela de campion olimpic, devenind stăpînul absolut înălțimilor. Performanța cu care a urcat pe treapta cea mai înaltă a podiumului: 5,40 m.

ASUL LUSIS A CONFIRMAT

După doborîrea recordului mondial, deținut de norvegianul Pederssen, sulițașul sovietic Ianis Lusis și-a confirmat valoarea, cucerind și medalia olimpică de aur la Ciudad de Mexico, cu performanța de 90,10 m.

LEGENDARUL OERTER

Figura centrală a atletismului de la Olimpiada din Mexic este, fără îndoială, discobolul nord-american Alfred Oerter, autor al unui suite nemaiîntîlnite: campion olimpic la Melbourne în 1956, campion olimpic la Roma în 1960, campion olimpic la Tokio în 1964, campion olimpic la Ciudad de Mexico. Jos cu pălăria în fața lui Oerter, un veritabil personaj de legendă. Suita lui Oerter în cifre: 56,36 m (1956), 59,18 m (1960), 61,00 m (1964), 64,78 m (1968).

TOMMY SMITH — OMUL DE LA 200

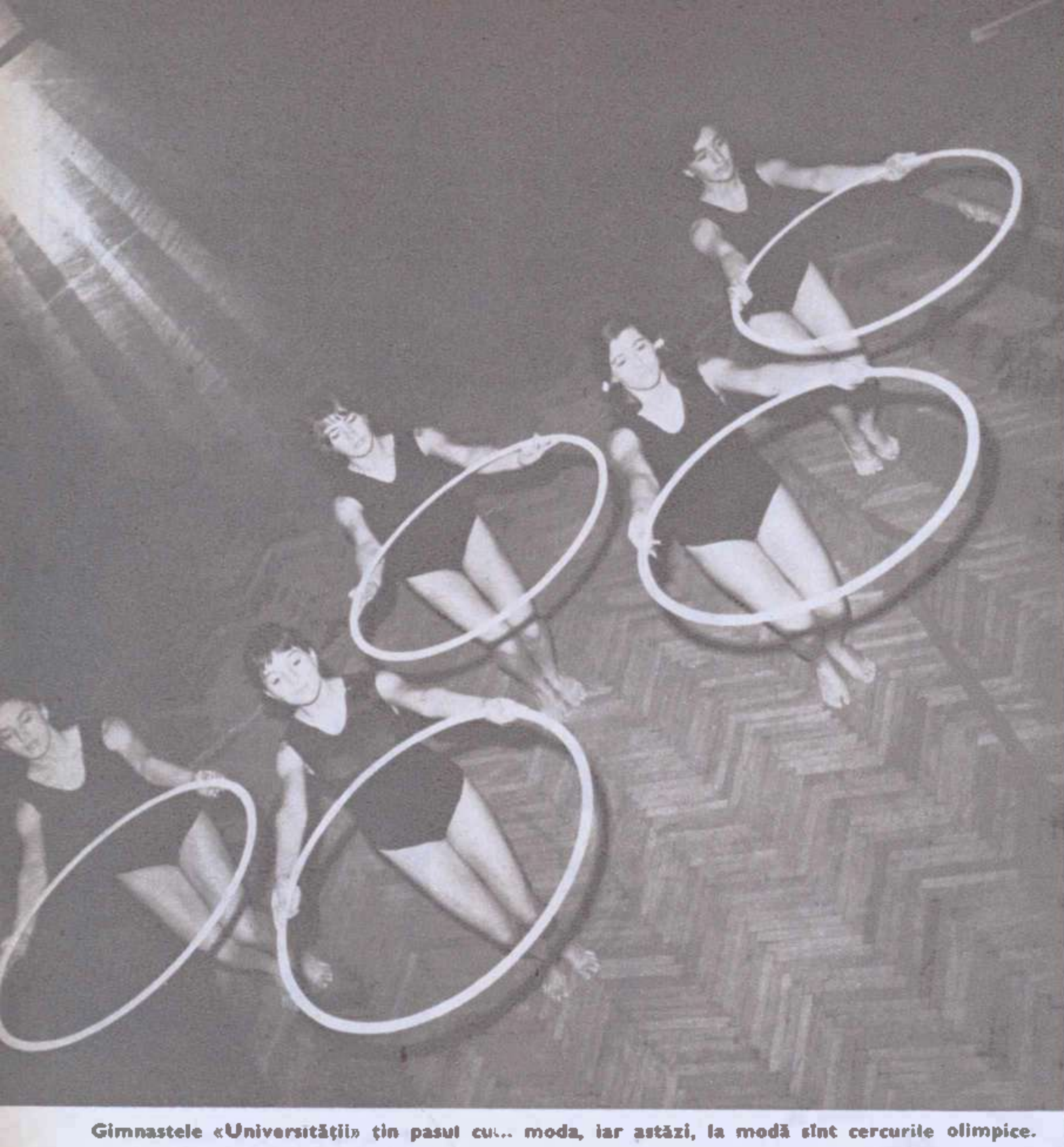
Unul din puținii mari favoriți care a confirmat, Tommy Smith s-a impus în sprintul cu turnantă, învingîndu-l pe John Carlos, compatriotul și principalul său rival. Smith a parcurs distanța de 200 m în 19,8 — nou record olimpic.

FENOMENALUL ENGLEZ HEMMERY

Proba de 400 m garduri a avut o finală incredibilă: favoriții americani au fost împiedicați să urce pe podium, iar medalia de aur a cucerit-o englezul Dave Hemmery cu 48,1 — record mondial, cea mai bună performanță a Jocurilor Olimpice (v.r.m.—48,8), Medalia de argint a revenit vest-germanului Hennige (49,0), cea de bronz — englezului Sherwood (49,0).

Gimnastele «Universității» țin pasul cu... moda, iar astăzi, la modă sînt cercurile olimpice.

SPORT UNIVERSITAR

Conduc matematicienii

Clubul sportiv Universitatea București. Un club puternic care-și recrutează membrii din 19 facultăți. Un club în care entuziasmul firesc al celor ce-l reprezintă a dat naștere multor inițiative menite să înfrățească sportul cu tot ce este suflare studențească. Și pentru ca această afirmație să nu care cumva să vi se pară exagerată, venim pe loc cu cuvenitele exemplificări.

Vor studenții să facă dimineața sau seara exerciții de înviorare cu ajutorul unor aparate speciale? Nimic mai simplu! Pe lîngă fiecare cămin conducerea clubului a reușit să obțină o sală specială pe care a utilat-o cu tot ce este necesar. Sala stă la dispoziția tinerilor ziua și noaptea și se pare că nu duce de loc lipsă de vizitatori.

Vor studenții să afle rezultatele oficiale ale unor concursuri organizate de Club, pe care nu au avut timp să le urmărească direct? Iarăși, nimic mai simplu. De la cantină, de la cămin sau de la Club, oricine dorește poate obține buletinul informativ cu ultimele amănunte. Și tirajul buletinului informativ sportiv trebuie continuu sporit. Interesul pe care-l suscită cele cîteva pagini de informații este încurajator pentru cei ce se străduiesc să-l editeze.

3 685 — iată cifra studenților care, în ultimul an de învățămînt, au participat la campionatele și concursurile organizate de club. O cifră importantă, rod al unei munci susținute de mobilizare a tinerilor și de organizare a concursurilor de către cele 25 de cadre didactice de pe lîngă catedra de educație fizică a Universității, precum și a altor 15 antrenori care se îngrijesc de buna pregătire a echipelor reprezentative ale acestei importante colectivități sportive.

Printre mentorii sportivi ai studenților Universității se numără, dealtfel, nume binecunoscute. Constantin Popescu —

Antrenamentele la secția de box au loc directa supraveghere a excampionului nos Mihai Stoian.

Tema de antrenament: plonjonul. Exersează componenții echipei de volei care reprezintă Universitatea în grupa B a campionatului republican.

DIN LETOPISEȚUL SPORTULUI UNIVERSITAR

● O oarecare activitate sportivă în rîndurile studenților bucureșteni începe să se înfiripe odată cu înființarea în anul 1875 a Societății studenților în Medicină. Acest mic pas odată făcut, în anul 1900 este semnat actul de constituire a Societății studenților în Științe; în anul 1904 le urmează exemplul, înființînd o societate similară, studenții facultății de Drept, iar un an mai tîrziu cei de la Filologie.

ntrenor emerit (pregătește echipa de andbal-fete a Universității), Aurora Leon- — maestră emerită (antrenoarea echipei e handbal fete, care joacă în calificări), ugen Trofim (antrenor și al lotului națio- al de handbal băieți), Geo Bădulescu — aestru emerit, de nenumărate ori inter- ațional la handbal, Anton Bălan — mae- tru al sportului la canotaj, Alexandru izim — maestru al sportului la atletism, lihai Stoian — maestru al sportului la box, recum și alți numeroși profesori, care înă mai ieri, în calitatea lor de sportivi ctivi, au luptat cu mult succes pentru reșterea prestigiului sportului românesc, înt astăzi profesori și antrenori ai clubu- i Universitatea București.

Prin munca competentă și neprecupe- tă a tuturor acestor cadre de nădejde, in rîndurile sportivilor clubului Universi- ătea s-au ridicat, cum este și firesc, o erie de elemente care au făcut sau fac inste maeștrilor lor. Iată cîteva nume: aestrul emerit al sportului și mare mae- tru internațional la șah, Florin Gheorghiu; andbaliștii Gabriel Kincsit, Gheorghe oran, Mihai Marinescu, Cristian Gațu, neta Schramko, Lidia Scorțescu, Doina urcoi; gimnastele Ana Moțet și Victoria ilcu; boxerul Constantin Anton — cam- ion național (1962) la categoria semimij- ocie; scrimerul Tănase Mureșan — mae- tru emerit al sportului, campion mondial floretă etc, etc.

În total, Clubul Universitatea are înscriși n registre 532 de sportivi legitimați, prin- e care 4 maeștri emeriți, 9 maeștri ai portului, 59 sportivi de categoria I, 133 de ategoria a II-a și 327 de categoria a III-a. ezerva de sportivi ai Universității care, upă cîte ați putut constata, se cifrează cîteva mii de aspiranți formează însă rincipala preocupare a tuturor profesori- or și antrenorilor clubului. Pentru marea asă a studenților sînt organizate nume- oase și importante concursuri ca de pildă «Cupa anilor I», «Cupa de Toamnă», «Cam- pionatele Universitare», «Cupa 30 Decem- brie», «Cupa 8 Martie» și altele care dau loc la aprige dispute nu numai între spor- tivi dar și între facultăți. La acest ultim punct, confruntarea între facultăți, vic- toria a surîs aproape de fiecare dată facultății de matematică. Atît la concursu- rile fetelor, cît și la cele ale băieților, mate- maticienii au reușit să obțină supremația și aceasta nu numai la capitolul partici- pare, ci și la acela al rezultatelor propriu- zise.

Iată de altfel un clasament inedit, clasa- mentul pe facultăți de la ultimele concur- suri sportive de masă, organizate de clubul Universitatea.

BĂIEȚI: 1. Facultatea de matematică 81 pct.; 2. Fizică 62 p; 3. Geografie 52,5 p; 4. Filozofie 48 p; 5. Drept 32 p; 6. Chimie 31,5 p; 7. Educație fizică 31 p; 8. Istorie 28 p; 9. Limbi germanice 14 p; 10. Limbi romani- ce 12,5 p.

FETE: 1. Matematică 60 p; 2. Limbi germanice 48 p; 3. Chimie 47 p; 4. Română 38,5 p; 5. Educație fizică 36 p; 6. Filozofie 30,5 p; 7. Geografie 22,5 p; 8. Drept 18,5 p; 9. Limbi romanice 14,5 p; 10. Limbi slave 14,5 p.

În rîndurile de față nu am putut îmbră- țișa decît o mică parte dintre multiplele aspecte ale sportului, privind Clubul Uni- versitatea București. Acum, o dată cu începerea noului an universitar, desigur, că sportul va prinde la «Universitatea» noi aripi, reușind să-și îmbogățească și mai mult numărul simpatizanților printre prietenii săi – studenții. Este o realitate confirmată de ultimii ani, care ne bucură și care ne oferă totodată garanția unor noi succese ale sportivilor fruntași ai acestui club.

G. ȘTEFĂNESCU

Foto: Ion MIHĂICĂ

Baschetbalistele își desăvîrșesc măiestria pe terenurile de sport ale facultății de Drept.

60 de studenți frecventează sala de antre- nament unde sînt predate noțiuni de judo.

Din rîndurile acestor scrimeri ai Universității s-a ridicat și campionul mondial Tănase Mureșan.

● Primele patru societăți studențești au avut o preocupare de bază organizarea activită- or științifice și culturale și, în subsidiar, și cu tal incidental, a acelora sportive. Sportul se bucura de mai multă atenție, va fi pus în drep- rile sale legitime, abia în anul 1912 cînd, tot a inițiativa mediciniștilor, a fost constituit rimul club sportiv studențesc bucureștean. unci, în curtea facultății de medicină au fost onsumate primele ore de muncă voluntară. ntuziaștii membri ai tînărului club, înarmați lopeți, tîrnăcoape și greble au nivelat o supra- ță de teren care, ulterior, avea să devină o bază ortivă apreciată de către toată studențimea ucureșteană.

● În anul 1923 a luat ființă Oficiul Național Educație Fizică. Faptul a constituit unul din- e cele mai importante evenimente pentru miș- area sportivă românească, mișcare pe care .N.E.F.-ul avea să o cultive cu multă grijă și ul ales cu competență. Aprecierile de care a cepat să se bucure instituția nou creată se pot desprinde și din următorul fapt. Un document al anului 1929, aflat în arhiva Universității, face cunoscut printre altele: «Studenții sînt slabi fizicește, bolnavi și istoviți înainte de vreme». Iată mo- tivul pentru care rectoratul universității soli- cită O.N.E.F.-ului să studieze și să soluționeze prin cadrele pe care le va recomanda această tristă stare de lucruri. Acum se pune pentru pri- ma oară problema introducerii orelor de edu- cație fizică în facultățile bucureștene.

● Orașul Craiova a găzduit în anul 1929 un important Congres studențesc. Participanții la congres au cerut printre altele ca noua lege a învățămîntului, care urma să fie promulgată, să prevadă în unul din punctele sale că educația fizică este materie obligatorie pentru studenții din facultăți.

● Anul 1934 marchează debutul campiona- telor universitare. Primele campionate orga- nizate pentru studenții bucureșteni au avut loc la numai patru ramuri de sport: gimnastică, volei, tenis de cîmp și tir.

1

Sportul la un liceu centenar:
UNIREA — Focșani

În urmă cu doi ani, Liceul Unirea din Focșani a fost sărbătorit nu numai de către localnici, ci de întreaga țară pentru onorabila sa vîrstă: 100 de ani de glorioasă existență. Înființat în anul 1866, ca urmare a dorinței și a hotărîrii domnitorului nostru Alexandru Ion Cuza, importantul lăcaș de cultură de la hotarul dintre Moldova și Muntenia a luminat mintea cîtorva zeci de generații spre binele și progresul acestei țări.

În rîndurile care urmează nu ne vom ocupa de latura cultural-științifică cultivată cu atîta succes în rîndurile elevilor Liceului Unirea din Focșani, ci de un cu totul alt subiect și anume de acela care formează obiectul principal al preocupărilor noastre: sportul.

Din investigațiile făcute printre mai vîrstnicii locuitori ai urbei a reeșit că și aici sportul a început să se bucure de simpatie datorită gimnasticei și oinei, discipline mult apreciate în Focșani între anii 1925—1936. Oina, joc cu o veche tradiție în România, a fost introdusă printre elevi de către entuziastul I. Copcescu, primul profesor de educație fizică al liceului, același care s-a ocupat cu o deosebită rîvnă de organizarea primei echipe artistice de elevi, renumită pentru excepționala sa virtuozitate în executarea dansurilor românești.

La fel de frumos ni s-a vorbit și despre ceilalți profesori de educație fizică ai liceului, care i-au urmat lui Copcescu: de Atanasiu, de Săndulescu, de Mițianschi, de Cristian, de Topală, de Grigorescu, de Kostenciuc, dascăli care au contribuit la întărirea fizică a cîtorva mii de tineri elevi. Dealtfel felul în care toți acești profesori au știut să se facă respectați și iubiți de către elevii lor se desprinde și din faptul că mulți tineri după absolvirea liceului au îmbrățișat profesia de propovăduitori ai educației fizice. Actualii profesori de specialitate din Focșani, Sigmund Lupu și Ovidiu Gavrilă sînt absolvenți, promoția 1938 a acestui liceu, iar în ultimele două decenii nu mai puțin de 40 de absolvenți au devenit, de asemenea, profesori de educație fizică. Alexandru Merică (în prezent prodecan la Institutul pedagogic din Iași, facultatea de educație fizică), Mircea Buhlea (acum profesor la Tg. Mureș), Petre Morun (Timișoara), Costache Gheorghiu (București) sînt doar cîțiva din cei 40 despre care am amintit.

În prezent, sportul la Liceul Unirea din Focșani continuă frumoasele sale tradiții, bucurîndu-se de sprijinul conducerii ca și al tuturor celorlalți profesori. Echipele reprezentative de baschet, de volei, atleții și atletele școlii sînt permanent în întrecere, dovedind o pregătire remarcabilă ca urmare a atenției cu care sînt îndrumați de către profesorii de educație fizică Gh. Dumitrescu, Marin Stoian, Sigmund Lupu.

Din activitatea sportivă a actualilor elevi ai Liceului Unirea din Focșani vă prezentăm în pagina de față cîteva imagini, iar în încheierea rîndurilor noastre urăm tinerilor atleți ai liceului mult succes în tentativa lor de îmbunătățire a actualelor recorduri atletice ale școlii (înălțime — 1,83 m — Al. Merică 1951; greutate — 15,80 m — Gabriel Georgescu 1952; lungime — 6,34 — St. Munteanu 1968; 200 m garduri — 27,9 sec. St. Munteanu 1968; 100 m — 11,3 Gh. Chiscop 1962; 800 m — 1:57,4 — Ion Nicolae — 1965 etc).

G. Șt.

2

O FOTOGRAFIE DIN ALBUM...

... alăturat este menționată data de 31 mai 1935. Ilustrația imortalizează echipa de fotbal a liceului Unirea, realizatoarea cîtorva victorii de «răsunet». În stînga fotografiei pot fi văzuți prof. de educație fizică N. Grigorescu, alături de directorul liceului, C. Leonescu. În dreapta — prof. de educație fizică E. Kostenciuc. În mijlocul imaginei, cu mîinile pe minge, portarul echipei Sigmund Lupu, actualul profesor de educație fizică al liceului Unirea.

1. Echipa de baschet a școlii activează în campionatul divizionar (școlar). Antrenor: Gh. Dumitrescu.

2. Eleve de la liceul Unirea în antrenament pe frumosul stadion al orașului.

3. Prof. Sigmund Lupu conduce concursul de selecție al elevilor clasei a X-a A.

3

CAMPIONATUL DE RUGBI

Așa au jucat înaintașii Griviței Roșii — foarte grupat. Iată-i stăvilind un atac dinamovist purtat de Baciu. Se văd Stoian, Onuțiu, Atanasiu, Moldoveanu și Demian (de la stînga la dreapta).

Un duel aerian Țuțuianu-Demian. De data aceasta cîștigă dinamovistul, dar Demian l-a dominat în ansamblu.

Grivița Roșie-Dinamo 12-3 sau SEMNIFICAȚIA UNEI VICTORII

Sincer să fiu, credeam că anul acesta Dinamo se va... plimba în campionat. Îmi întemeiam raționamentul pe faptul că XV-le clubului din șoseaua Ștefan cel Mare are lotul cel mai închegat (sub aspectul valorilor individuale) căruia, în plus, i s-a adăugat și fostul bîrlădean — mijlocașul la grămadă internațional — Petre Florescu și, totodată, pe situația oarecum mai grea, în privința efectivelor, în care se află celelalte două protagoniste ale rugbiului nostru — Grivița Roșie și Steaua. Campionii ultimilor ani acuză încă pierderea a trei jucători de primă mînă (internaționalii C. Dinu, V. Rusu și V. Marinescu), iar Steaua, fără marele Penciu, nu mai poate străluci ca înainte — cel puțin un timp...

Dar iată că duminică mi-a fost dat să constat (pentru a cîta oară?) că în sport toate calculele sînt fragile și foarte relative.

Grivița Roșie, în primul ei șoc — derbi cu Dinamo, a ținut să mă dezmintă de îndată. Și încă într-o manieră cît se poate de clară. Victoria obținută cu 12—3 se înscrie pe linia unei tradiții care de vreo cîțiva ani nu se mai poate înfrînge.

Desigur semnificația acestui 12—3 nu se mărginește la latura sa pur tradițională, ci, mai ales, este vorba aici de faptul că grivițenii s-au pus din nou repede pe picioare — deși într-o nouă formulă de echipă și de conducere tehnică. Și asta spre cinstea jucătorilor și, totodată, a vechiului animator al acestui XV, primul maestru emerit al rugbiului nostru, «nea» Gică Pîrcălăbescu, căruia mai tinerii săi elevi i-au făcut cu ocazia acestui *come back* un cadou cum nu se poate mai frumos. Un 12—3, rezultat al unei evidente superiorități a grămezii grivițene, a forței ei de joc. Este ceea ce a permis o mai precisă și mai rapidă circulație a balonului între echipierii Griviței. Evident, s-a făcut simțit și plusul de siguranță pe liniile dinapoi grivițene (deși — teoretic cel puțin — ele apăreau, în ansamblu, inferioare celor adverse).

Dinamoviștii, o dată în plus, au arătat la rîndu-le, că nu se pot impune tactic în fața unui adversar decis.

Asadar, ce a însemnat acest 12—3?

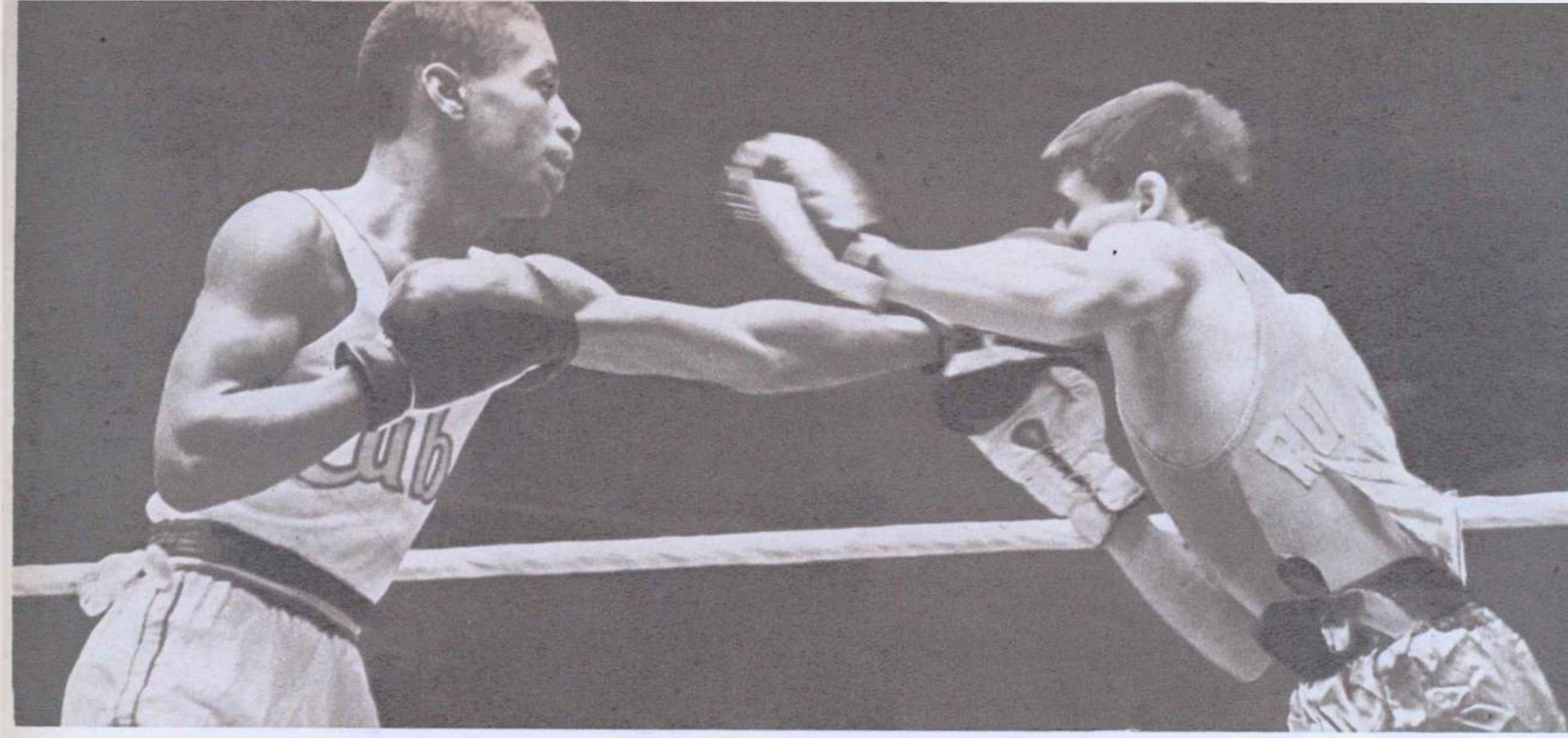
El a fost pentru noi un fel de *ciné-verité*, o radiografie a unei echipe bune, chiar foarte bune, *Dinamo*, care însă nu știe să-și valorifice o superioritate, de mulți necontestată, și a alteia, *Grivița Roșie* — poate mai puțin cotată — dar care știe de fiecare dată ce vrea și tocmai prin asta e de aceea cea mai bună. Oricum, *Grivița Roșie* ne-a probat că în lupta pentru titlu trebuie să se conteze din nou foarte serios pe ea. Și aceasta, îmi pare, este semnificația cea mai însemnată a confruntării dintre eternii rivali la titlul de campioni ai țării.

D. CALLIMACHI

Schimb de pase între treisferturile dinamoviste Nica și Leonte. Dar grivițenii au fost de nepătruns.

Foto: Paul ROMOȘAN

În Turneul speranțelor olimpice de la Leningrad, Vasile Ivan a cucerit o medalie de argint. În imagine, un moment din meciul final susținut în compania cubanezului Odelin.

SPERANȚE PENTRU OLIMPIADA - 1972

Cititorii rubricii noastre de box se vor mira, poate, văzînd că în plină «Olimpiadă 1968», gîndul zboară spre viitoarele Jocuri din 1972. O întîlnire cu fostul nostru internațional Șerbu Neacșu, azi antrenor, a prilejuit o discuție despre «schimbul de mîine» al celor care astăzi ne reprezintă la întrecerile din Mexic.

Șerbu Neacșu, care anul trecut s-a ocupat de lotul nostru național de tineret, s-a arătat descumpănit cînd, printre altele, i-am adresat următoarea întrebare:

— Ați putea alcătui acum un «11» pentru Jocurile Olimpice din 1972?

— Cred că este mult prea devreme ca să fixăm viitoarea echipă olimpică. În patru ani se pot întîmpla multe. Dar, dacă mă gîndesc bine, pot indica de pe acum cîțiva tineri care aspiră cu șanse la lotul național. Problema categoriilor semiușoară, semimijlocie și grea este, cred, bine rezolvată prin Cuțov, Zilberman și Alexe, care au deschis definitiv porțile consacrării. Vă pot indica favoriții mei pentru muscă, pană și mijlocie.

— Care sînt?

— Vasile Ivan, Paul Dobrescu și Năstac Alec.

— În favoarea cui considerați că ar fi o comparație între aceștia

FILE DIN ISTORIA BOXULUI MONDIAL XVI*)

de Petre HENT
și Paul OCHIALBI

Filele noastre de istorie a boxului mondial v-au făcut cunoștință pînă acum cu lumea pugilistică antică, cu pionierii boxului modern, cu marii campioni ai ringului de la sfîrșitul secolului XIX și cu primii campioni ai secolului XX: Jeffries, Burns, Jack Johnson, Willard și Dempsey. Povestirea noastră s-a întrerupt în timpul meciului pentru titlul mondial dintre Dempsey și Tunney (23 septembrie 1926).

După contra recepționată chiar în primul rund, campionul, zdruncinat, a boxat din ce în ce mai slab, transformîndu-se într-o țintă pleznită din toate părțile de directe, croșee și upercuturi. O singură dată, în rundul șase, Jack a mai avut o sclipire. Riscînd totul a atacat cu formidabilul său croșeu de stînga. Lovitura l-a izbit pe Tunney în gît, rupîndu-i cartilagiul. Mai multe zile după meci Gene nu a putut mînca și a vorbit răgușit. Dacă Jack ar fi izbutit să plaseze acest croșeu în bărbia adversarului său, cu siguranță ar fi rămas campion mondial.

În rundul zece, ultimul, Dempsey se afla într-o stare jalnică. Ploaia, care cădea ca dintr-un duș alimentat la maximum, nu izbutea să-i spele fața de sînge. Ochiul stîng îi era închis și însîngerat, nasul zdrobit și buzele sparte. Cînd partida s-a terminat, Jack s-a îndreptat clătinîndu-se spre colțul său. Pierduse în zece reprize un titlu pe care îl apărase timp de șapte ani...

*)(Continuare din numărul 17/septembrie 1968)

Cînd decizia a fost anunțată — **«Învingător la puncte și nou campion al lumii, Gene Tunney!»** — spectatorii au fluierat nemulțumiți. Ei socoteau că un campion mondial nu poate fi detronat decît prin K.O.

Dempsey, însă, ajutat de antrenorii săi, s-a dus și i-a strîns mîna învingătorului. Gestul acesta l-a mișcat pînă la lacrimi pe noul campion mondial. Gene Tunney și-a amintit atunci de ziua aceea, petrecută cu ani în urmă, cînd, traversînd Hudsonul pe un bac, l-a întîlnit pentru prima dată pe Dempsey. Campionul mondial era pe atunci pentru începătorul Tunney simbolul gloriei, al măreției. A fost mîndru că i-a acordat atenție și i-a vorbit aproape tot timpul traversării. Acum se afla în fața sa un Dempsey zdrobit, însîngerat, învins... O clipă l-a cuprins teama. **«Oare tot așa voi sfîrși și eu? Dacă soarta îmi va fi asemănătoare cu a marelui Jack, mi-ar face mare plăcere ca a doua zi după triumf, învingătorul să-și găsească timp să-mi facă o scurtă vizită. Mîine mă duc la Dempsey. Consider că el nu a pierdut pe ring nimic din ce admiram la el cu ani în urmă. Pentru mine a rămas tot un mare campion...»**

A doua zi, Tunney s-a dus la «Adelphia Hotel» unde se afla Dempsey împreună cu prietenii săi. Cu toții erau distruși. Jack s-a mai înviorat puțin cînd Tunney i-a mărturisit că primise cîteva lovituri năprasnice. La plecare, conducîndu-l, Dempsey îi spuse învingătorului său:

— Ai grijă, Gene. Dificultățile tale abia acum vor începe. Să ții minte că e mai greu să aperi un titlu decît să-l cucerești! Și nu uita că eu mă pregătesc pentru revanșă...

SANDVIȘUL ȘI PAHARUL CU BERE

Așadar, în seara zilei de 23 septembrie 1926, pe firmamentul boxului mondial a apărut un nou campion al lumii: Gene Tunney, învingătorul marelui Jack Dempsey.

Să-l lăsăm acum pe Dempsey să se pregătească pentru revanșă și să facem cunoștință mai de aproape cu proaspătul cuceritor al titlului mondial al «greilor».

Gene Tunney se numește, de fapt, James Joseph Tunney. El s-a născut la 25 mai 1898, într-o familie modestă, care locuia în Greenwich Village, unul din cartierele New York-ului.

Ce l-a atras pe Gene spre box? În primul rînd firea sa romantică, visătoare, care a descoperit în fotografiile și desenele cu boxeri, publicate prin ziarele vremii, o lume fantastică, în care se petreceau întîmplări extraordinare, aproape de necrezut. Oare ce scria sub desenele celor care se luptau pe viață și pe moarte

Vetzer la Pîrcălab

de Ioan CHIRILĂ

63. ROMÂNIA - UNGARIA 1-2 (1-0)

București, 4 octombrie, 1936.

ROMÂNIA: David (Pavlovici) — Bürger, Albu — Vintilă, Dobra, Demetrovici — Bindea, Schileru, Ciolac, Bodola, Dobay.

UNGARIA: Palinkas — Polgar, Fekete — Seres, Szücs, Lazar — Sas, Vincze, Cseh, Toldi, Titkos.

Au marcat: Bindea (min. 24), Lazar (min. 65), Toldi (min. 83).

Arbitru: Bauwens (Germania).

Un meci bun al echipei naționale, mai ales în prima parte. Am deschis scorul în urma unei excelente combinații Schileru — Ciolac — Bindea. Acesta din urmă a «fulgerat» pe lingă Fekete, înscriind.

C. Rădulescu: **«Meritam cu totul altă soartă decît aceea de a părăsi terenul învinși. Am jucat cu multă inimă, dar fără noroc. Înlocuirea lui David a trebuit să o facem în urma insistențelor acestuia, la pauză.»**

Dr. Fodor (Ungaria): **«Am asistat la un meci fair, între două echipe de valoare apropiată».**

Pavlovici: **«De cînd joc nu am primit goluri atît de urîte. Primul a fost tras prin surprindere, iar la al doilea, mingea s-a lovit de pămînt, căpătind un efect ciudat. Rog să se țină seama și de starea mea sufletească. Am intrat pe teren în mijlocul nemulțumirii publicului, care îl cerea insistent pe David. Eu, însă, am fost obligat să-l înlocuiesc».**

Langfelder, managerul echipei Ujpest: **«Unsprezecele României a fost, hotărît lucru, un adversar mai greu decît cel al Austriei. Românii au meritat să conducă în prima repriză, tot așa cum noi am meritat cele două goluri de după pauză».**

Bodola: **«Am început foarte bine. Ghinionul ne-a dejucat multe combinații. Ungurii nu meritau victoria».**

Dobra: **«Îmi pare foarte rău că am pierdut. Doream foarte mult ca debutul meu în echipa națională să coincidă cu o victorie».** (E de menționat că halful centru arădean Dobra a jucat foarte bine în meciul său de debut).

Dietz, selecționer al Ungariei: **«M-a impresionat jocul rapid și plin de elan al echipei României, care a luptat cu multă energie de la început și pînă la sfîrșit».**

Pavlovici

SPRE „LUMEA MARE"

de Octav LUCHIDE

Anul 1936 nu se anunța a fi un an bun pentru fotbalul nostru. Balcaniada întîmpina unele dificultăți. Iugoslavii au hotărît să nu participe, avînd obiecții față de sistemul de disputare turneu. A fost nevoie de multe eforturi pentru a menține această competiție atît de populară. Pînă la urmă, Balcaniada anului 1936, disputată la București, s-a jucat «în trei»: România, Bulgaria, Grecia.

Mi-a părut foarte rău de neparticiparea Iugoslaviei. Datorită acestui fapt am recurs la o stratagemă, organizînd meciul România-Iugoslavia cu numai o săptămînă înainte de începerea Cupei Balcanice, ca să dau o satisfacție indirectă publicului, care aprecia în mod deosebit jocul echipei lui Lechner și Tirnanici. Așa se face că «Balcaniada fără iugoslavi» a fost, pînă la urmă, o Balcaniadă «cu iugoslavi», chiar dacă aceștia n-au figurat în clasament. Victoria prețioasă asupra Iugoslaviei confirmă faptul că echipa națională a anului 1936 avea o valoare certă.

Înaintea jocului cu Iugoslavia, la anunțarea formației și mai ales a aripei drepte inedite (Beke — Bodola), au existat nenumărate proteste. Ni se reproșa faptul că Beke e inter și că Bodola nu joacă pe post de inter dreapta. Pînă la urmă însă, reproșurile s-au dovedit a fi nefundate. (Am avut întotdeauna convingerea că un mare jucător poate juca și într-un alt post decît cel care l-a consacrat). Și ce mare ne-a fost bucuria cînd excelenții tehnicieni Bodola și Beke au întărit această idee, fiind principalii realizatori ai victoriei asupra puternicului team al prietenului meu Kika Popovici.

Despre meciurile cu Grecia și cu Bulgaria nu prea am ce spune. În ambele s-a manifestat o certă diferență de clasă în favoarea noastră. O diferență de clasă care a făcut cu atît mai regretabile accidentele de pe parcursul anilor.

Meciul cu Ungaria a fost unul dintre cele mai frumoase împotriva acestei «naționale» prestigioase. E suficient să privim atacul vecinilor noștri pentru ca să recunoaștem în fiecare component al lui un virtuos de talie europeană.

Meciul cu Ungaria a fost o nouă tentativă a fotbalului nostru de a intra în marea lume a fotbalului european. Lipsa de entuziasm a iugoslavilor pentru continuarea Cupei Balcanice avea în substrat aceeași idee. Atît echipa lor cît și echipa noastră ajunseseră la un nivel care să le permită intrarea în marele concert european.

Infrîngerea la limită, după un meci aprig, în fața Ungariei n-a făcut decît să confirme creșterea valorii fotbalului nostru. De-altfel, în anul următor 1937, tendințele de emancipare ale fotbalului nostru se vor contura și mai mult. Jocul egal cu Cehoslovacia la București, victoria asupra Belgiei lui Braine și acel valoros 2—2 cu Suedia, după categoricul 1—7, vor însemna tot atîția pași hotărîți spre lumea mare a fotbalului. Dar despre asta, în numărul următor...

UN SUCCES RELATIV

Calificarea Argeșului în turul II al **Cupei orașelor tîrguri** reprezintă un succes, dar acest succes este foarte relativ atunci cînd îl raportăm la startul general al echipelor noastre în ediția 1968—69 a cupelor europene.

Steaua a fost eliminată de o echipă valoroasă, dar nu e mai puțin adevărat că jucătorii cehoslovaci nu atinseseră nivelul maxim al pregătirii lor și astfel am putea spune că echipa noastră a pierdut un excelent prilej de a-și prelungi „cariera" 1968.

Pe de altă parte, Rapid a fost eliminat de O.F.K. Beograd, care nu reprezintă foarte mult în fotbalul iugoslav.

Se confirmă încă odată că echipele noastre nu știu să atace cu curaj și hotărîre bastionul cupelor europene. Se confirmă încă odată faptul că echipele noastre nu fac o pregătire specială în vederea acestor competiții, în care succesele, cît de mici, se lasă îndelung așteptate. Și dacă Rapid are scuza unor așa zise cauze obiective, Steaua a început declinul formei sale în perioada jocurilor cu Spartak Trnava. Fenomenul se întîmplă cu o nedorită regularitate, de mulți ani.

Iată de ce considerăm că participarea noastră în cupele europene trebuie privită cu mult mai multă seriozitate sau, cel puțin, cu o atenție specială. La urma urmei, un titlu de campion se sărbătorește nu numai în seara ultimei etape, ci trebuie onorat în primul rînd în arena internațională. Altfel, în condițiile fotbalului internațional 1968, un titlu adjudecat numai își pierde din strălucire.

În fotografie: Argeșul — Leixoes 0—0. În mijloc: Dobrin.

S magazin

În paginile de față, revista SPORT prezintă cititorilor săi imagini cu cîțiva din masa atît de mare a acelora care poartă în primul rînd investitura de olimpici. La ora cînd îi priviți pe acești olimpici din poze, poate soarta lor a fost hotărîtă sau urmează să fie hotărîtă. Indiferent însă de acest lucru, ceea ce a rămas definitiv a fost îndemnul CITIUS, ALTIUS, FORTIUS, care i-a făcut, îi face, și-i va face egali pe învingători cu învinșii lor. Egali în fața aceluiași îndemn.

În fotografie, un fragment dintr-o peliculă olimpică a fotoreporterului nostru Ion MIHĂICĂ.

mini-olimpice

● Tartanul + altitudinea mexicană îi ajută cu 2—3 zecimi de secundă pe sprinteri. Asta-i părerea australianului Peter Norman care a reușit la Ciudad de Mexico 20,2 pe 200 m, nou record național (v.r.—20,5). Îl confirmă și recordul 39,0 stabilit de echipa de ștafetă 4x100 m a Cubei, alcătuită din Ramirez + Morales + Montes + Figuerola (v.r.—39,4).

● Cei 2 240 metri ai platoului mexican stimulează și verva belgianului Gaston Roelants, fostul recordman mondial la 3 000 m obstacole. În timp ce aleargă, vorbește tot timpul (i se spune «Cassius Clay al atletismului»). Cică nu ar concura la 3 000 m obstacole, că i-ar bate pe Bikila Abebe (etiopianul, acum locotenent, a declarat că a venit în Mexic să cîștige pentru a treia oară titlul olimpic) la maraton, pe Clarke și Gammoudi la 10 000 m, pe Wadoux la 5 000 m etc.

● Actualul recordman mondial la 3 000 m obstacole, finlandezul J. Kuha (8:24,2), a motivat forfaitul său prin lipsa unei forme corespunzătoare. Din prudență, să nu i se întîmple și lui ca norvegianului Terje Perdersen? (Memento: acesta a stabilit înainte de Olimpiada de la Tokio un excelent record mondial la suliță — 91,72 m, iar cînd să confirme în capitala niponă... nici nu s-a văzut).

● Recordmana mondială la 800 m plat (2:00,5) Vera Nikolici (20 de ani) va participa și va încerca să fie prima atletă care coboară sub două minute. Specialiștii prezenți la Ciudad de Mexico pronosticheană în unanimitate reușita tinerei din Cuprija (Serbia), considerată în țara sa «unica speranță a Iugoslaviei la o medalie de aur la atletism».

● Sir Stanley Rous, președintele FIFA, considerat omul căruia îi plac cel mai mult călătoriile, a aterizat și la Ciudad de Mexico, după o escală la Montreal. Scopul oficial? Să vadă terenurile unde se vor juca partidele olimpice în acest an și peste doi ani — cele mondiale (memento: Mexicul va organiza a IX-a ediție a campionatului mondial de fotbal).

● Francezii sînt cei mai precauți gurmanzi: și-au adus de acasă toată bucătăria și toată pivnița (adică și vinul, și apa minerală). Aruncătorii de greutate Colnard și Beer au și stabilit... recorduri: fiecare a consumat peste 3 000 de calorii numai la micul dejun (împreună, ei cîntăresc peste 240 kilograme).

● Gabariturile impresionante ale majorității sportivilor i-au speriat pe micuții mexicani. Prima lor măsură a fost să schimbe tăblițele de la lifturi: capacitate maximă — 6 persoane (vechea capacitate — 8 persoane).

● Singurul articol culinar pus în afara legii în satul olimpic este salata, de orice natură ar fi ea. S-a constatat că provoacă dureri de stomac.

● Livio Berutti (campionul olimpic la 200 m plat de la Roma) unul din cei mai svelți membri ai delegației italiene, consumă cantități industriale de spaghete. I s-a atras atenția că se va îngrășa. El a replicat că macaroanele lungi mențin tocmai silueta!

● Echipa de baschet a S.U.A. se anunță într-o formă deosebit de bună. Într-un meci la Madison Square Garden, cu echipa profesionistă Knickerbockeres, a obținut victoria cu 65—64(31—34).

● Statul San Marino (14 000 locuitori) participă la a doua sa Olimpiadă (prima a fost aceea de la Roma, în 1960), cu o delegație alcătuită din doi trăgători și trei cicliști. Firește, scopul este propagandistic, nu se referă la cucerirea vreunei medalii olimpice.

● O anchetă «Cîte medalii de aur va cuceri Suedia?» a primit răspunsul: UNA — prin cei patru frați Petterson, la 100 km ciclism, proba pe echipe.

● Honore Bonnet, directorul echipei de schi a Franței, i-a sfătuit pe sportivii francezi care se pregătesc la Font-Romeu să practice exercițiile yoga dacă vor să obțină succese ca, de pildă, J.C. Killy.

BUCURIA OLANDEZELOR

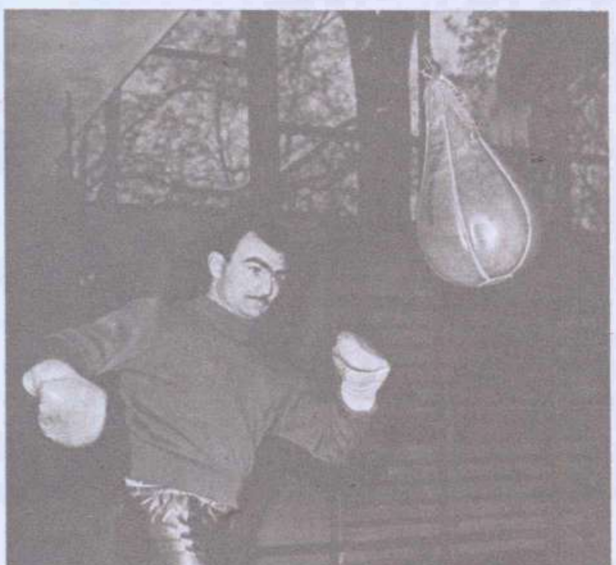
Instantaneul a fost luat pe stadionul olandez din Sittard, imediat după ce Ilja Keizer, Tilly van der Made și Maria Gommers (de la stînga spre dreapta) au izbutit să stabilească un nou record mondial în proba de 3×800 m cu timpul de 6:15,5 (v.r. — 6:20,0 — aparținea ștafetei engleze Rosemary Stirling, Pat Lowe, Pamela Piercy). Dacă împărțim cifra asta la trei, ajungem la două minute și ceva, așa că e de înțeles pentru ce cvadrupla campioană olimpică de la Londra, în 1948 (100 m, 200 m, 80 mg, 4×100 m), faimoasa olandeză Francina Blankers-Koen, prezentă și ea la Ciudad de Mexico, nu întrevede nici uneia din compatrioatele sale victoria olimpică. Pentru «Fani» exista o singură favorită — iugoslava Vera Nikolici, pe care o consideră în stare să cîștige proba de 800 m cu un nou record mondial sub două minute.

SIMONA - mărul discordiei

Hartwig Steenken e al treilea călăreț al echipei olimpice de obstacole a R.F. a Germaniei. Steenken a fost ales împreună cu calul său, Poarta Vestfalică, și, cu acel prilej, a primit din partea comitetului olimpic național încă un cal, Simona, o iapă castanie de zece ani, mama Porții Vestfalice, pe care Herbert Mayer (din Marendorf) o vînduse cu acte în regulă tatălui lui Alwin Schockemöhle. După aceea Herbert Mayer s-a răzgîndit și a vrut să anuleze contractul de vînzare și să-și ia calul înapoi, intenționînd ca el însuși să-și depună candidatura pentru calificarea în echipa de obstacole a R.F. a Germaniei. Din asta a început discordia între Schockemöhle și Mayer. În fotografie, Hartwig Steenken împreună cu Simona — obiectul discordiei.

„MĂNUȘA DE AUR" POLONEZĂ

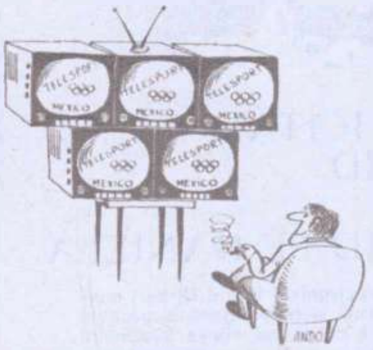

Sportul cu mănuși are o veche tradiție și o mare valoare în Polonia. Pe ringurile internaționale amatoare, unde au fost puse în joc centuri europene sau olimpice, pugiliștii polonezi au fost aproape nelipsiți la împărțirea trofeelor. Pentru actuala ediție a Jocurilor Olimpice, din echipa poloneză cel mai valoros boxer pare a fi Marian Kasprzyk (în fotografie, la un antrenament solitar). El aspiră la o nouă medalie olimpică, care să-i fie pereche celei de aur, pe care a cucerit-o la Olimpiada de la Tokio (1964), la categoria semimijlocie (memento: boxerii polonezi au mai cucerit atunci încă două medalii de aur, prin J. Grudzien — semiușoară și J. Kulej — ușoară).

„PEDALE" SUEDEZE

Printre disciplinele în care sportivii suedezi și-au cucerit galoane pe plan internațional figurează și ciclismul. La Jocurile Olimpice de la Tokio, din anul 1964, spre pildă, cicliștii suedezi au obținut medalia de bronz în proba „contratimp" (2.27:11), medaliile de aur și argint revenindu-le atunci olandezilor (2.26:31) și italienilor (2.26:55). Acum, în Mexic, „pedalele" suedeze sînt gata să ia un start la fel de bun ca și în urmă cu patru ani. Fotografia înfățișează două din ele: Jupp Ripfel și Jan-Ake Ek (de la stînga spre dreapta). ▶

Fără cuvinte

Desen de Octavian ANDRONIC

Candidat olimpic

Desen de Octavian COVACI

ACCIDENTUL SĂRITOAREI

Milena Duchkova este campioana Cehoslovaciei la sărituri în apă de la trambulină. La unul din ultimele sale antrenamente, sportiva cehoslovacă s-a accidentat. Ar fi însemnat o întrerupere a ciclului ei de antrenamente dacă masorul Sterba (pe care-l vedeți în fotografie, în exercițiul funcțiunii) nu i-ar fi grăbit vindecarea prin masaje înainte și după fiecare antrenament. Astfel, Milena va putea concura în Mexic dezinvolt, fără crisparea pe care ți-o dă perspectiva unei mari dureri la contactul cu apa. ▶

RECORDMANII

Din echipa de natație a Olandei pentru Jocurile Olimpice face parte și Dick Langerhorst, care a îmbunătățit recordul țării în proba de 400 m liber — 4:19,6. Iată-l alături de compatrioata lui, Ada Kok, și ea recordmană națională. Cele mai multe șanse de a intra într-una din finalele Olimpiadei din Mexic le are, însă, categoric Ada Kok, dar nu la 400 m, unde recordul ei nu-i poate asigura nici locul șase, ci în probele de 100 m și 200 m delfin, unde deține performanțe care-i dau dreptul să aspire chiar la medalia de aur.

S magazin

DEBUT

Publicăm această fotografie din dorința colegială de a-i ajuta pe biografii... viitorilor mari fotbaliști. Disputele pe tema «Cînd a debutat internaționalul Viorel Matei» nu vor mai avea loc. Fiul jucătorului Constantin Matei de la Progresul București a intrat în... lumea fotbalului cînd avea un an și zece luni. Iată și un amănunt de culoare: persoana care l-a făcut cunoscut presei a fost bunica lui.

TRIPLETĂ DINAMOVISTĂ

Iată o celebră tripletă dinamovistă, care i-ar putea încununa pe rugbiștii dinamoviști cu laurii de aur ai învingătorilor. Este vorba de micuțul mijlocaș la grămadă Ion Florescu, plasat între cei doi «lungani» — Țuțuianu (stînga) și Dărăban — care alcătuiesc linia a doua înaintării alb-roșilor. Adică cei care cîștigă baloanele în tușă și apoi, prin intermediul mijlocașului Florescu, le furnizează liniei de treisferturi, chemată să le fructifice. Este de altfel motivul pentru care tripleta din fotografie formează cheia de boltă a XV-lui dinamovist.

O FELICITĂM PE INGRID iar INGRID PE DANIELA

Inginera electronistă Ingrid Ungur, multipla campioană și recordmenă la probele de liber este de numai cîteva săptămîni mama unei fetițe pentru care redacția noastră o felicită cu căldură, urîndu-i ei și micuței Andreea multă sănătate.

După campionatele republicane de natație, rezervate seniorilor, redacția revistei a primit de la Ingrid cîteva rînduri pe care ne permitem să le publicăm:

«...Anul acesta, campionatele naționale de seniori ne-au oferit un spectacol sportiv plin de surprize și performanțe promițătoare. Iată pentru ce regret mult imposibilitatea în care am fost pusă de a asista la întreceri, fiind reținută acasă de mica mea Andreea.

Constat însă cu mare regret că batem pasul pe loc în ceea ce privește probele mele preferate, cele de liber femei. O excepție îl reprezintă doar rezultatul obținut de tînăra Daniela Coroiu. Tînăra și talentata craulistă a reușit să șteargă de pe lista recordurilor la junioare-mici vechiul timp de 5 : 14,2 — 400 m — record care-mi aparținea și se încăpățîna să rămînă nemodificat din anul 1959 (n.r. Daniela Coroiu a realizat 5 : 13,3). Dacă aveți prilejul și-mi împărtășiți părerea că Daniela merită să fie felicitată, transmiteți-i, vă rog, și din partea mea cele mai bune urări de noi succese în obținerea și pe viitor a unor performanțe cît mai valoroase atît pe plan intern, cît și internațional».

INSIGNA 3000

Corespondentul nostru **Aurel Dula**, din Petroșani, nu este numai un pasionat al stadioanelor și al întrecerilor sportive de tot felul. După cum se poate vedea din fotografie, inginerul din Petroșani este și un serios colecționar de insigne, bineînțeles, tot sportive. Nu de mult, el a atașat în panoul său cu cele mai frumoase insigne exemplarul cu numărul 3 000. Performanță nu glumă!

DOI TINERI PASIONAȚI DE ATLETISM

De mulți dintre foștii mei elevi mă leagă frumoase amintiri. Printre cei pe care nu-i pot uita ușor și care au reușit să mă impresioneze prin pasiunea cu care iubesc atletismul se numără Silviu Hodoș și Daniel Popescu. Între acești doi tineri există o asemănare extraordinară — nu este vorba de o asemănare fizică — ci de una de cu totul altă natură. Silviu Hodoș și Daniel Popescu au absolvit amîndoi liceul la I.L. Caragiale. Și unul și altul au dovedit calități deosebite pentru atletism și matematici și actualmente sînt excelenți studenți la Politehnică. Și Hodoș și Popescu sînt doi buni atleți-specialiști în decatlon, iar pentru ca punctele lor comune să fie și mai multe, amîndoi au mame de origină franceză! Silviu Hodoș este o speranță la decatlon — cu cele aproape 7 500 de puncte, iar Daniel Popescu, în afara decatlonului, se afirmă și ca un excelent aruncător de ciocan (a ajuns să arunce peste 55 metri).

Iată acum și rezultatele la decatlon ale celor doi atleți:

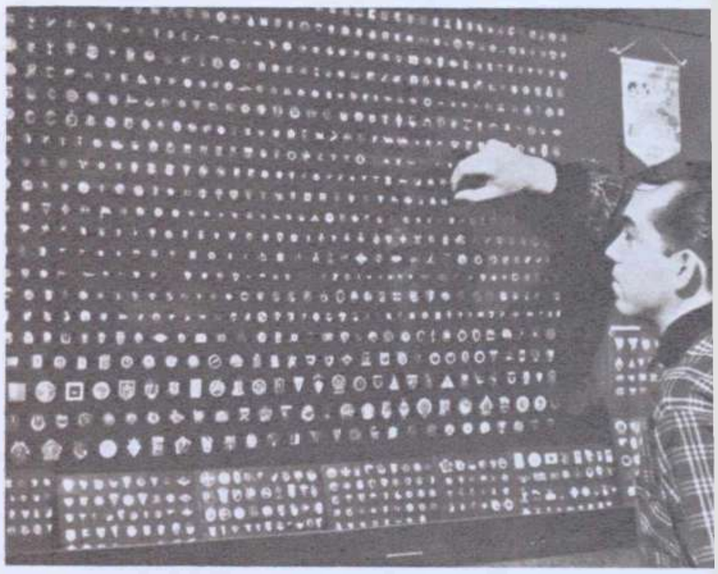
Silviu Hodoș		Daniel Popescu	
100 m	11 s. 3	100 m	11 s. 9
400 m	51 s. 1	400 m	50 s. 4
lungime	6 m 96	lungime	5 m 72
greutate	13 m 35	greutate	10 m 20
înălțime	1 m 76	înălțime	1 m 67
110 mg	16 s. 1	110 mg.	17 s.
Disc	44 m 94	Disc	31 m 50
Prăjină	3 m 60	Prăjină	3 m 30
Suliță	59 m 26	Suliță	40 m 54
1 500 m	4 min. 20 s.	1 500 m	5 min. 02 s.

Dacă am ținut să-i prezint pe acești doi foști elevi ai mei este pentru că am apreciat modul minunat cum au reușit să îmbine pasiunea lor pentru atletism cu exigențele cursurilor de la Politehnică.

Hodoș și Popescu pot servi drept exemplu multor tineri care nu mai găsesc timp pentru sport din cauza obligațiilor școlare — spun ei.

Noi credem, că, atunci cînd cu adevărat îți place sportul, poți găsi timp pentru el.

Prof. Camil MORȚUN

CENTURA „DAN"... TIMPURIE

Într-adevăr, nu sînt prea mulți oamenii care ar fi în stare să facă ceea ce i-a reușit micuței **Ariane Günther**, minieroina fotografiei alăturate: să-și pună mama la pămînt! Totuși, lipsa de respect filial e absentă, altul fiind motivul demonstrației de jiu-jitsu. Mama **Arianei** este una «dintre cele mai periculoase femei din Europa» **Linde Günther** (Offenbach, R.F. a Germaniei), deținătoare a titlului, foarte rar printre femei, de maestră internațională de jiu-jitsu gradul III (centura neagră, «dan», cu trei dungi). **Linde Günther** stăpînește vreo 200 de procedee de apărare, iar titlul l-a obținut dînd un examen dificil: s-a lăsat atacată timp de o oră, cu singură pauză de cinci minute și nu a putut fi învinsă. **Ariane** n-a reușit însă, desigur, să facă isprava din fotografie de una singură, ci ajutată de tatăl ei, **Heinz Günther**: tot maestru internațional de jiu-jitsu, dar cu gradul V internațional, luptător reputat de judo și karate, director al unei școli specializate în asemenea activități! Unde se vede că «așchia»...

SALT SPECTACULOS

În cadrul campionatelor de motocros ale Suediei, tînărul motociclist Bengt Arne a ales și această cale spre victorie. Viteza cu care a parcurs traseul l-a propulsat adesea, bineînțeles și cu ajutorul măiestriei fotoreporterilor, pînă aproape de vîrful copacilor; un drum mai de-a dreptul și fără atîtea... hopuri. În aceste condiții titlul i-a revenit fără prea mari... dificultăți.

CA LA CIRC

Spectatorii unei reuniuni de galop, care a avut loc pe hipodromul suedez «Täby Galopp» de lîngă Stockholm, au avut prilejul să vadă un... număr de circ în plină cursă. Calul Larry Lou, obosit, parcă, de traseul lung, s-a așezat pur și simplu în mijlocul pistei, trîntindu-și jocheul, Börje Olsson, în iarbă. Întîmplarea a oferit un număr de circ nerealizat, încă, de nici un dresor...

PRONOSTIC NECONFIRMAT

«Voi învinge prin K.O. în rundul 6» — *a declarat fostul campion mondial Floyd Patterson în ajunul meciului pe care l-a susținut la Stockholm în compania lui Jimmy Ellis. Probabil că optimismul său s-a datorat primirii călduroase pe care i-au făcut-o cele două simpatice suedeze. După cum se știe, Floyd nu numai că nu a izbutit să cîștige meciul înainte de limită, dar a și pierdut partida la puncte.*

PRIMUL ÎNVINGĂTOR

Nu de mult, a fost inaugurat autodromul de la Karlskoga (Suedia). Cîștigînd prima cursă disputată aici, automobilistul englez David Piper și-a înscris numele pe prima filă a cărții de aur a învingătorilor de la Karlskoga. Iată-l felicitat după această victorie și de cîntăreața americană Eartha Kitt, prezentă și ea la festivitatea inaugurării frumosului autodrom.

FLORILE ÎNVINGĂTORILOR

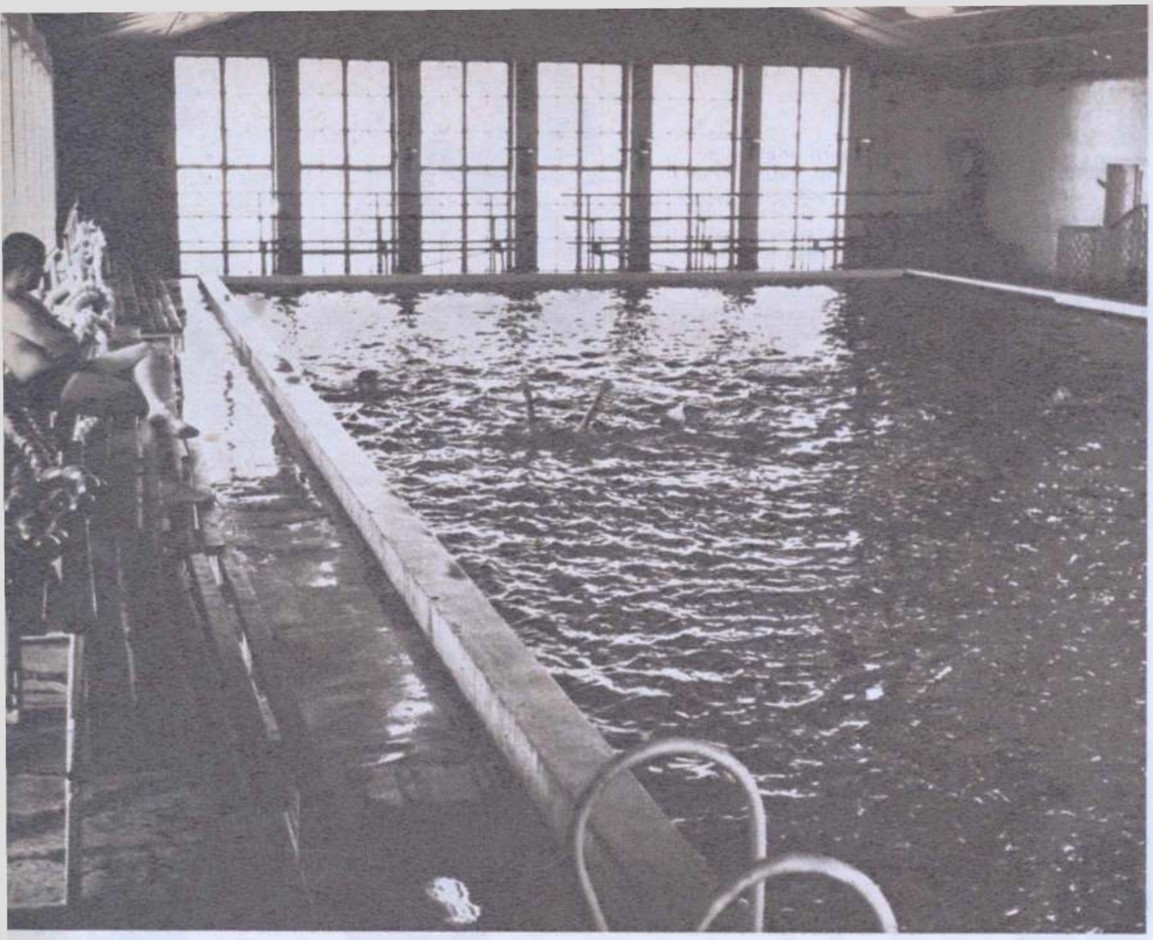
Proba de viteză din cadrul campionatelor mondiale de ciclism — femei a fost dominată categoric de către sportivele sovietice, care au reușit să ocupe întregul podium al învingătoarelor: Alla Baghiniaț (I), Irina Kiricenko (II) și Galina Ermolaeva (III). Iată-le în fotografia de sus salutînd publicul din Roma, unde a avut loc întrecerea.

În imaginea de jos, primii clasați la campionatele mondiale de ciclism în proba de demifond cu antrenament mecanic. Titlul de campion a revenit italianului Giuseppe Grassi, care a parcurs într-o oră 74,432 km. L-au urmat olandezul Stam Cornelius și elvețianul Herger Beny.

CELE 12 GREȘELI

Copiind desenul din stînga, caricaturistul OCTAVIAN COVACI a făcut 12 greșeli. Încercați să le descoperiți și dumneavoastră.

Bazinul acoperit din Reșița, laboratorul în care au fost pregătite cu migală multe dintre actualele recorduri de natație ale țării.

O EXPLICAȚIE

Am subliniat într-un număr trecut al revistei succesul campionatelor republicane de natație la juniori și copii, concretizat prin cele aproximativ 100 de noi recorduri realizate de tînăra generație de înotători. În rîndurile care urmează vom încerca să explicăm care este, după părerea noastră, explicația acestui adevărat torent de recorduri. În ultimul timp, înotătorilor din unele centre ale țării le-au fost puse la dispoziție condiții materiale adecvate pentru practicarea sportului lor preferat.

La Cluj a fost dat anul trecut în folosință un bazin acoperit. Anul acesta tinerii clujeni au și realizat la campionate 7 noi recorduri republicane. Tot anul trecut a fost îmbogățit și inventarul amenajărilor sportive din Ploiești cu un cochet bazin acoperit. Rezultatul? După numai 10 luni de activitate la bazin, la recentele campionate tinerii reprezentanți ai natației ploieștene și-au apropriat două recorduri de copii și trei titluri de campioni republicani. Acestea sînt primele recorduri și titluri de campioni obținute de către ploieșteni în întreaga lor istorie sportivă.

Reșița, care a fost dotată de mai mulți ani cu un bazin acoperit, iar de cîteva luni și cu unul în aer liber, a fost menționată pe tabelul noilor campioni ai țării în dreptul a 12 probe (7 de juniori și 5 de copii). Clubul Dinamo, din București, care beneficiază de asemenea de un bazin propriu — olimpic, deține supremația titlurilor de campioni: 38 la copii și 8 la juniori. Îl urmează Ș.S. 2 — cu 8 titluri de campioni la copii și 14 la juniori și Steaua — cu 3 titluri de campioni la copii și 5 la juniori.

După cum se poate vedea, existența bazinelor acoperite este determinantă în obținerea performanțelor și deci aici putem trage concluzia: sport de mare performanță, fără mai multe bazine acoperite (cele existente sînt încă total insuficiente) și fără un număr mai mare de bazine în aer liber, bine dotate, și rezervate în exclusivitate sportivilor, nu se poate pretinde!

MICUȚA PERFORMERĂ

Una dintre cele mai remarcabile performere ale ultimelor campionate și concursuri de natație a fost reprezentanta clubului sportiv Dinamo, **ANCA GROZEA** (12 ani), pregătită de către antrenoarea **MAGDA NEGREA.** Acum, la închiderea sezonului, numele ei figurează în dreptul a șapte recorduri: 100 m liber — 1:10,5; 200 m liber — 2:32,3; 400 m liber — 5:27,8; 50 m delfin — 35,3; 100 m delfin — 1:13,2; 200 m delfin — 2:41,5; 200 m mixt — 2:46,3. **Bravo, Anca!**

POȘTA redacției

VASILE DEMETRU — Cîmpina. Sînteți surprins de faptul că o echipă «înființată nu prea de mult și fără tradiție», cum este Vagonul Arad, a reușit să promoveze în divizia «A» și chiar să se lupte de la egal la egal cu celelalte formații. Sînteți greșit informat. Vagonul nu este o «echipă nou înființată» și «fără tradiție» — cum ne scrieți dumneavoastră. Aflați că formația fotbaliștilor feroviari din Arad este una dintre cele mai vechi din țară. A fost înființată în anul 1923 și a activat la început sub denumirea de AMEFA. Deci, favoritele dumneavoastră Steaua și Dinamo pot fi socotite din punct de vedere al vîrstei ca niște adevărați copii pe lîngă... bătrînul Vagon din Arad.

ION ARCAȘ — Craiova. Ne solicitați cîteva date despre stadionul Azteca, pe care au loc întrecerile de fotbal din cadrul Jocurilor Olimpice din Mexic. Grandioasa construcție sportivă a fost inaugurată în 1966. Este opera arhitecților mexicani Pedro Ramirez Vasquez și Rafael Mijares Alcerrea. Spectatorii au la dispoziție o tribună generală (31 000 de locuri), două galerii (4 400 de locuri), trei etaje de loje (cîte 584 de locuri fiecare), o tribună superioară cu locuri numerotate (56 000). Stadionul a fost astfel construit încît permite cu ușurință parcarea, circulația mașinilor și a spectatorilor care pot fi evacuați în numai 18 minute.

NICULAE CONSTANTIN — Medgidia Partida România—Anglia programată în luna noiembrie, la București, nu este prima în care fotbaliștii noștri îi înfruntă pe cei englezi. În urmă cu aproape 30 de ani, la 24 mai 1939, tot la București, reprezentativa Angliei ne-a învins cu 2—0 (1—0). Iată formațiile celor două echipe care s-au întîlnit atunci. **România:** Pavlovici—Bürger, Sfera—Vintilă, Iuhasz, Demetrovici—Orza, Ploeșteanu, Bodola, Reuter, Dobay. **Anglia:** Woodley—Male, Modlis—Mercer, Cullis, Capping—Broome, Goulden, Lawton, Welsh, Smith. Au înscris Broome (min. 7) și Welsh (min. 52).

ADAM DRAGOMIRESCU — București. Primul atlet din lume care a reușit să treacă granița celor 16 m la triplusalt a fost brazilianul Adhemar Ferreira da Silva. A participat la Jocurile Olimpice din 1952, 1956 și 1960, reușind să cucerească două medalii de aur (1952 cu 16,22 m și 1956 cu 16,35 m). În prezent Da Silva este ziarist sportiv. La 29 septembrie a împlinit 41 de ani.

VALENTIN RĂDUCĂ — Galați. Dumitru Ciobotaru, fostul nostru campion la categoria grea, s-a născut la 2 mai 1926 la Galați. Și-a încheiat cariera pugilistică în anul 1960 și nu în 1958, cum credeați dumneavoastră. În prezent locuiește în București și este ofițer de miliție. În perioada 1962—1966 a fost antrenorul boxerilor de la Dinamo Craiova.

VALERICA NEGREANU — Iași. Ne întrebați cît adevăr există în afirmația că eroul principal al filmelor cu Tarzan a fost campion olimpic. Adevăr sută la sută. John Weissmüller (în filme, Tarzan) a cucerit trei medalii olimpice de aur. Două la J.O. de la Paris (1924), la 100 m liber și 400 m liber și una la J.O. de la Amsterdam (1928), la 100 m liber.

CONSTANTIN CAP — Orașul Brezoi. Revistele pe care trebuia să le primiți în calitate de abonat au fost expediate din București la timp și numai o încurcătură petrecută la oficiul poștal din localitatea dumneavoastră a făcut ca să nu le primiți. Noi am scris diriginteiui poștei din orașul Brezoi și sperăm că situația s-a și rezolvat.

LUCIA DOBRIȘAN — București. Ne bucură faptul că sînteți îndrăgostită de un sport atît de frumos cum este parașutismul. Dacă ați hotărît să vă puneți... visul în practică, adresați-vă maestrului emerit al sportului Gheorghe Iancu, șeful detașamentului de parașutiști al aeroclubului Aurel Vlaicu, de la aerodromul Clinceni. Înainte de a vă deplasa la Clinceni informați-vă prin telefon (23.69.50) asupra zilelor de antrenament. Vă dorim mult succes!

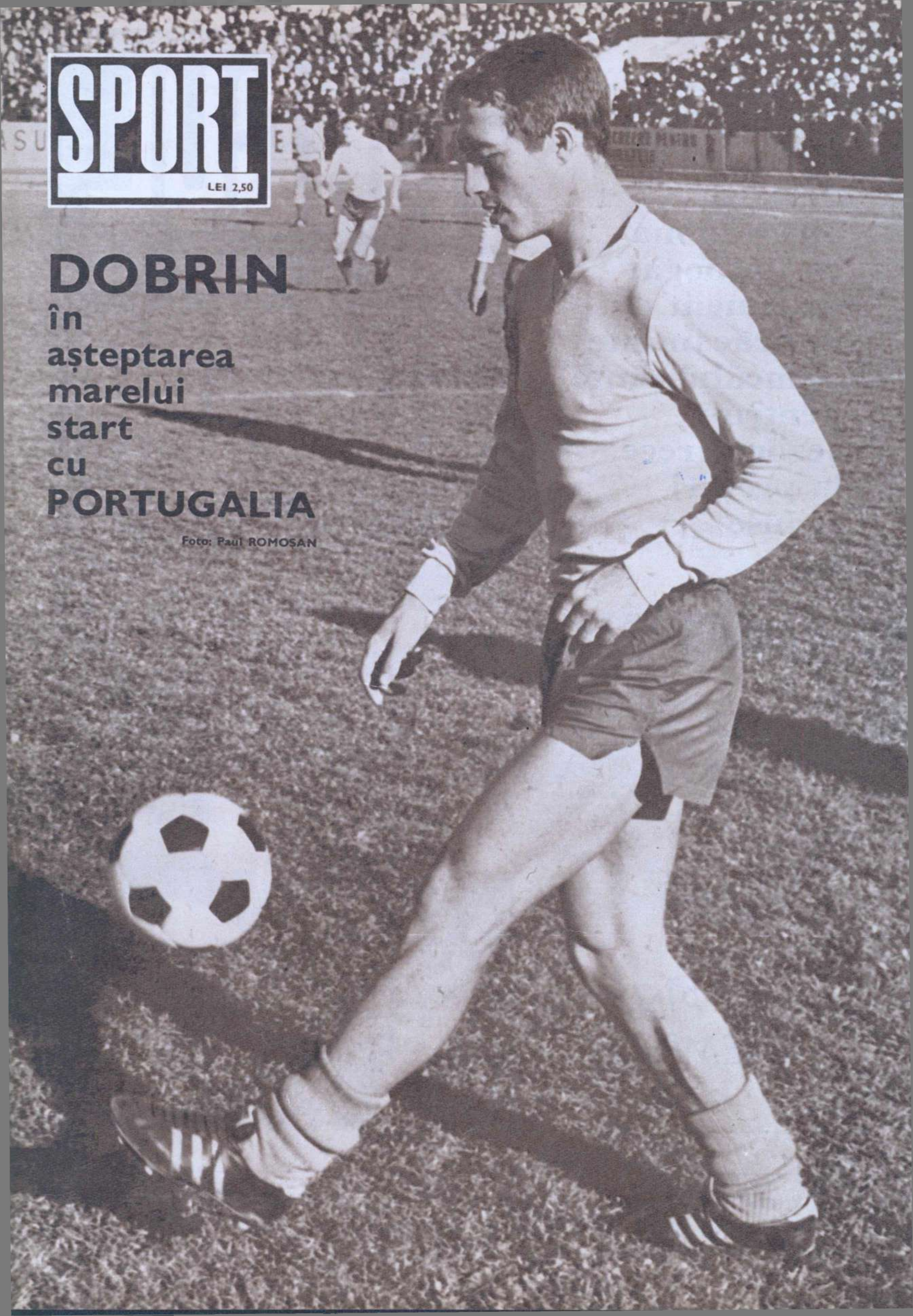
VASILE RALEA VASILEV — Găești. Să dedicăm o revistă întreagă campionatului trecut? Credem că sînteți singurul nostru cititor pe care l-ar mai interesa meciurile de fotbal ale ediției 50. Sîntem convinși că întrecerile din campionatul actual prezintă mult mai mult interes. Gîndiți-vă că avem și Jocurile Olimpice. Deci lipsă totală de spațiu pentru propunerea dumneavoastră.

Pentru anul 1969 ABONAȚI-VĂ DIN TIMP LA REVISTA «S P O R T»

Costul abonamentului: 3 luni = 15 lei; 6 luni = 30 de lei ; 1 an = 60 de lei.

SPORT
LEI 2,50

DOBRIN în așteptarea marelui start cu PORTUGALIA

Foto: Paul ROMOȘAN